

Pani Uličková je staršia dáma, ktorá žije na kraji mesta so svojím maznáčikom Marcipánom. Je to tá najstarostlivejšia majiteľka psíka, akú si viete predstaviť. Po príchode zvonku Marcipánovi poutiera všetky labky a dvakrát do týždňa ho celého vykúpe. Potom mu vykefuje bielozlatú srst a usadí ho na vyšívanú podušku so strapcami. Podušku mu umiestnila pred oknom, odkiaľ má Marcipán oblúbený výhľad na rieku a les.

Pravdaže, opätky pani Uličkovej lesnú cestičku nikdy nezakúsia. Na čo by aj, keď všetko pekne vidí z okna svojho pohodlného bytíka. Najradšej je, keď pije kávičku a pri tom nežne hladká psíka za uškami alebo keď spolu pozerajú televíziu a Marcipán si zloží hlavu na jej kolená. Každý deň mu vrvá: „Tak pod', Marcipánko, je čas na naše malé dobrodružstvo. Vyjdeme si spolu do uličiek.“ To znamená, že prejdú susednou ulicou a usadia sa v cukrárni Maškrtná Alenka, kde si pani Uličková objedná oblúbený marcipánový dezert Mozart a štvornohému priateľovi kúpi keksík v tvare kosti.

VELKÁ
knika
chudnutia

V nedeľu k sebe pani Uličková pozýva kamarátky na kávu a – na to je obzvlášť hrdá – zakaždým ich pohostí novým druhom zákuska. Všetky priateľky pani Uličkovej milujú jej zákusky a milujú aj Marcipána. Len čo vstúpia do vyupratovanej obývačky, hladkajú Marcipánka za uškami a obdivujú jeho lesklú voňavú srst.

Určite by ste si mysleli, že Marcipánko je roztomilá čivava alebo pudlík. Aj ja by som si ho tak predstavila. No v skutočnosti je to trochu inak. Marcipán má asi štyridsať kíl, a keď sa postaví na zadné, labkami sa oprie o plecia dospelého človeka! Je to urastený biely labrador. Inými slovami, poriadny kus chlapa, ehm, chcela som napísat' psa.

To len pani Uličková sa tvári, akoby to bol malý bytový psík, ktorý má celý deň polihovať na poduške v obývačke. A tak sa k nemu aj správa. Marcipán je skrátka jej roztomilý ňufko, veľká radosť a pýcha. Trávi s ním väčšinu času, a keď sa mu práve nevenuje, študuje letáky o zľavách v miestnych obchodoch, gurmánsky magazín o pečení a televízny program.

A tak ubieha jeden týždeň za druhým, každý rovnako.

Pani Uličkovú vytrhne z jej zvykov iba chrípka, hoci ako sa zdá, aj tú dostáva pravidelne – vždy v marci a septembri, keď sa najviac mení počasie.

Aj teraz zaľahla do posteley, pila jeden čaj za druhým, stonala, kašľala a kýchala. A pozerala televíziu už doobeda. Marcipán pri nej so znudeným výrazom podriemkaval na poduške. Zrazu sa ozval zvonček.

„Poštárka!“ natešene vykríkla pani Uličková a ponáhľala sa otvoriť, hoci predtým si stážovala, že nevládze ani len vstať z posteley.

Marcipán by spokojne driel mal ďalej, no z televízora sa spustil krik. Kto si volal o pomoc. Bol to starší chlapec, ktorý sa začal topiť. Spočiatku neplával ďaleko od brehu, ale vlny na mori sa dvhli a unášali ho preč. Vedel sice plávať a silou-mocou sa snažil dostať späť, ale nešlo mu to a sily ho začali opúštať.

„Pomóóóc, pomóóóc!“ kričal najhlásnejšie, ako vládal.

Medzitým sa vrátila pani Uličková s balíkom v ruke. Prekvapilo ju, s akým napäťím Marcipán sledoval program.

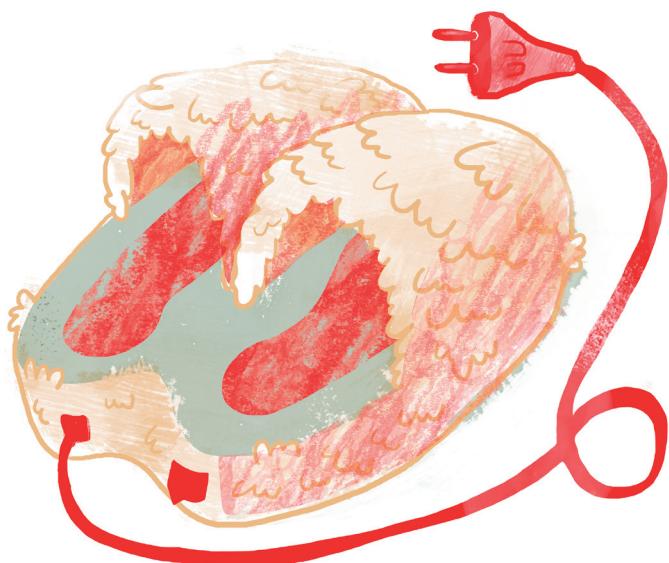

♥ sweet
HOME

„Čo sa tí ľudia úplne bláznili?“ čudovala sa, keď pochopila, že sa chlapec topí. „Prečo sa nedržia brehu? Alebo radšej nejdú do kúpeľov? Ved' je to také nebezpečné!“ A zaručene by tento, podľa tej nezmyselne nudnej program, prepla. Ale bola rada, že to Marcipána tak zaujalo a ona si môže v pokoji otvoriť darček, ktorý si sama objednala. Usadila sa v kresle a začala ho rozbaľovať.

Marcipán ani na sekundu nespustil z chlapca na obrazovke oči. Odrazu pocítil to, čo nikdy predtým – mal obrovskú chuť skočiť za chlapcom a vytiahnuť ho z vody. Od vzrušenia začal hlasno štekať a kňučať. Hrozne sa bál, že chlapec už-už zmizne pod hladinou, no vtom sa stalo niečo prekvapivé. Z brehu vyrazil motorový čln s nápisom RESCUE. Sedeli na ňom traja chlapi v reflexných vestách a vpredu, celkom vpredu na krajíčku, sedel pes! Čln sa závratnou rýchlosťou približoval k chlapcovi, až zastal kúsok od neho. Jeden z mužov niečo zavelil a dotkol sa psa. Ten okamžite skočil do vody s nafukovacím kolesom v ústach a doplával k chlapcovi, ktorý sa plávacieho kolesa chytil. Posádka ho pritiahla k sebe a vyčerpaného chlapca vytiahla na palubu člna. Marcipán celý čas nemo sedel s otvorenou papuľou a sliny mu stekali na vyšívanú podušku.

„Moje elektrické papuče!“ vykríkla pani Papučková, och, pardon, pani Uličková. Šťastná si vytiahla z balíčka huňaté

dvojpapuče, ktoré si zapla do elektriny a obula na nohy, aby ju počas choroby zohrievali.

Marcipán na ňu užasnuto pozrel. Pred chvíľou sa cítil, akoby bol s tými chlapmi v člne a čakal na presný povel, kedy skočiť do vody, aby zachránil ľudský život. A teraz bol opäť tu, doma u svojej pani domácej. Jej obývačka sa mu zdala ešte menšia ako predtým a pani Uličková...

Marcipán zrazu vedel to, čo doteraz len tušil. že život ponúka oveľa vzrušujúcejšie dobrodružstvá, ako je návšteva nedalekej cukrárne. Pes v záchrannom člne totiž vyzeral presne ako on. Veľký biely labradorský retriever.

**Marcipán
má veľký plán**

Napísala Zuzana Csontosová

Ilustrovala Marta Mészárosová

Vydalo vydavateľstvo Albatros v Bratislave v roku 2019

v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom

Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika

Číslo publikácie 2064

Zodpovedná redaktorka Magdaléna Poppelková

Technická redaktorka Jana Urbanová

Grafická úprava a sadzba Martina Rozinajová

Tlač TNM PRINT, s.r.o., Chlumec nad Cidlinou

1. vydanie

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú
spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:

www.albatrosmedia.sk

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/4445 2046

© Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2019

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa

nesmie kopírovať a rozmnzožovať za účelom rozširovania

v akejkoľvek forme alebo akýmkolvek spôsobom

bez písomného súhlasu vydavateľa.

ALBATROS MEDIA